

skede, at Landstinget skulde slutte sig til det af Folketinget vedtagne Forslag; naar nu imidlertid vi, der ønske Østhavnen, ere gaaede med til det Forslag, som den sidste ærede Taler anbefalede, gøre vi det, fordi vi skønne, at det intet foregriber. Det vil paa væsentlige Punkter afhjælpe den største Mangel ved Esbjerg Havn, og Gennemførelsen af det vil ikke hindre en videre Udvikling hverken i Øst eller Vest.

Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale det høje Ting at slutte sig til dette Forslag.

Lauridsen: Esbjerg Havns Betydning og Udvikling kende vi alle. Det er klart, at den er en af Hovednerverne for Trafikken ikke alene for det sydlige og vestlige, men til Dels for det hele Land. Havnen har nu bestaaet i over 40 Aar, og der er sket mange Udvidelser. Det er nærmest gaaet paa samme Vis, som man undertiden ser, at naar en Station og et Stationspakhuis blive udvidede, bygger man i Almindelighed kun et Fag til. Vi have set det drevet saa vidt, at man ved en Stationsbygning lod Gavlen nedbryde for at bygge en Alen til.

Saaledes gaar det ved Stationerne, og to Aar efter bygger man igen. Man har Ulemperne ved Ombygning og dog ingen Plads til Godset. Paa samme Maade er det efter min Opfattelse gaaet i Esbjerg. Her har man stadig foretaget Udvidelser. Og hver Gang man var færdig med en Udvidelse, var det alligevel for smaat. Saa ventede man et Aar eller to og begyndte saa igen.

Derefter opkom der imidlertid en stærk Stemning, og den er udmærket belyst fra Ministeriets Side. Hvad blev der da fordret? Der blev fra Fællesforeningen af jyske Landboforeninger, fra Andelsforeninger, fra Landboforeningerne i Ribe og Ringkøbing Amter stillet Fordring om at faa Plads til Trafikken. Jeg maa sige her, at de Forslag, der ere komne frem, og som her ere lagte paa Tingets Bord af den højtærede Trafikminister, have glædet mig i overordentlig høj Grad. De vidne om, at den højtærede Minister har Forstaaelse af, hvad Landbruget og det øvrige Erhvervsliv kræve. Der maa være rigelig Plads. Der maa gøres Plads for Fiskeriet, som har undergaaet omtrent samme Udvikling som det andet. Man bygger en lille Smule Havn, man bygger et Stykke Havn i 1901. Der ligger Fiskerfartøjerne som Sild i en Tønde, kunne hverken komme ud eller ind. Fiskene ere døde i Massevis,

der er hverken Plads til det ene eller til det andet. Det er da rimeligt, at der skal udvides. Men den Ros skal den højtærede Trafikminister have, at hans Forslag tog fuldt Hensyn til Fiskeriet, til Eksporten, til Trafikken, og jeg er overordentlig glad ved, at den Stilling blev fastholdt gennem Forhandlingerne i det andet Ting. Forslaget er vel begyndt, saa vidt jeg kan se ved Nr. III. Udviklingen gik saa gennem Nr. IV, og det er i Folketinget endt med Nr. V. Jeg synes i og for sig, at Forslaget var ganske godt, fordi det tog Hensyn til Befolkningens Ønsker i Spørgsmaalet Øst og Vest, som tilsyneladende har voldt saa store Ulemper. Jeg hører til dem, der ønske Spørgsmaalet fuldt løst enten i Øst eller Vest. Jeg ser saaledes paa Forholdene, at naar jeg skal sige min Mening om den første Plan, maa jeg sige, at den var en ganske god Plan, en samlet Plan. Udviklingen gik saa igennem Plan Nr. IV, som efter min Mening er endnu bedre, men saa vedtog man i Folketinget en Plan, som er en splittet Plan, som lægger Fiskerihavnen omtrent ad Hjørtung, en lille Fjerdingsvej derhen ad, og Trafikhavnen mod Øst. Det synes jeg er mindre heldigt. Jeg er, som sagt, forfærdelig glad ved, at den højtærede Trafikminister har holdt sin Stilling klar, og jeg tør sige for dem, jeg repræsenterer paa Egnen, hvorimellem ogsaa mange Landboere, at man har været den højtærede Minister overordentlig taknemmelig for denne hans Stilling.

Hvad Fiskerihavnen angaar, vil jeg først sige, at vi jo alle vide, hvilken Betydning Fiskeriet har. I et Andragende fra Vorupør, der blev behandlet for nogle Aar siden, blev det nævnt, at der i Vesterhavet var fanget Fisk for 200 Mill. Kr. Naar vi her i Landet ligge saa godt for dette Fiskeri, og det dog knap faar mere end een Havn, og den er for lille, ere vi inde i det meningsløse. Jeg hører jo til dem, der gerne ville gøre saa meget som muligt for at skabe saa gunstige Betingelser som muligt for vore Fiskere, der skulle ud paa det dybe Vand og vove Livet, og skaffe dem en Havn, hvor de kunne være. Det er jo sikkert nok, at det er nødvendigt at have en god Havn. I Esbjerg blev der bygget en Havn i 1901, og øjeblikkelig er den fyldt af Fiskere, og jeg er sikker paa, at om den var bygget tre Gange saa stor, saa vilde den ogsaa være bleven fyldt. Og hvad vil det nu sige? For det første, at kunne vi faa 1 pCt. mere af disse 200 Mill. Kr., der fanges Fisk for — vi burde jo have 5 pCt., det vilde give